

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

22. De Contractu locationis & Conductionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

NB. Pupillus & minor lucrari honesto ludo non impeditur, cum naturalis in ipsis quoque obligatio subsistat, ut dixi hoc tract. cap. 9. n. 7. Quod si vero minor animo lucrandi accesserit, & non soluendi perditum, peccabit ludendo, immo ob dolum lucrum restituere tenetur.

Vxori & Marito quatenus eis ludere & ludendo perdere concessum est, collige ex eis quae supra dixi cap. 12. n. 6. & 7.

Olla fortunæ contractus licitus est seclusa omni fraude & renocari potest ad emptionem & venditionem.

C A P. XXII.

De locatione & Conductione.

Locatio est Contractus, quo res alteri vtenda, vel fruenda conceditur certa pensione constituta, (equus, domus, bos ager ad 10. annos : sin ultra fit emphyteuticus.) Qui concedit dicitur locator, qui suscipit conductor.

NB. In locatione non transfertur dominium, sicut in emptione & venditione, deinde res locata a traditionem si pereat, contractus dissoluitur, & conductor liberatur.

NB. Mercede pecuniaria conductum, non licet pane aut panno soluere, &c. nisi alio modo solvi non possit.

Conductor rem sibi locataam alteri locare non prohibetur, modo æque idoneo, & ad eundem vnum.

Si impedimentum accidit ex parte rei conductæ, liberatus conductor à soluenda pensione secundum proportionem temporis, quo vti frui non potuit

Oo 5 (im-

(impedimentum tamen pestis non est ubique rectum) si vero ex parte conductoris impedimentum incidit, non ita liberatio contingit.

4. Expensas in rem conductam, quae duratur sunt, item tributa & onera publica praestare, ad locatorem seu dominum spectat, excipe consuetudinem. Quod si conductor in rem conductam necessarias vel utiles expensas fecerit, potest ea de pensione detrahere, vel finita locatione a locatore repetere.

5. Conductor, custos, &c. ostendere debent sibi commissam perisse sine culpa, V.C. pecus mortuum. Ratio, quia ea quae facti sunt, puta rem penitus, non creduntur nisi ostendantur partim, quia talis obligatio ex natura contractus, veluti gentium iure conductoribus & custodibus imponitur, ostendant rem sibi commendatam absq; eorum culpa perisse, nisi graues coniecturæ adsint pro hominis innocentia.

6. Incendium culpa inhabitantium accidisse in dubio presumitur; saepè tamen, quia famulorum culpa, quam pater familias sistere non cogitur, incendium ortum, ideo conductor absoluendus est, nisi locatorem culpam ostendat.

7. Propter modicum infortunium nihil coloni pensione remittitur: (ratio, quia si colonus ob vincit alterius anni fertilitatem maius commodum capiat, nihil ipsi aufertur, nec pensio augetur. Ergo etiam modicum damnum aequo animo ferre debet) secus; si magna & plus quam tolerabilis clades facta fuit; tunc autem est immoda clades, si colonus vir recolligat tertiam partem soliti,

NB. Excipe; nisi conuentum sit, ut non obstante

quacunque clade soluatur plena pensio , vel nisi antecedentium annorum fertilitate damnum compensetur.

N.B. Si pradium inundatum fit , aut propter latronum potentiam non possit possideri recte dicitur , non esse , quod possideatur . V.C. ab emphyteuta . Quod si ab Emphyteuta magna pensio soluenda sit , non tam in recognitionem dominij , quam fructuum , quos capit compensationem , æquitas postulat , ut remissio aliqua fiat .

Si pluribus annis ob cœli clementiam vberiores 8 fructus ex fundo proueniant , colono emphyteutico pensio augeri potest , sicuti & vice versa diminui pensionem conuenit ob cladem immodicam .

Locator conductorem tempore conductionis 9 expellere non potest , nisi in casibus iure expressis , veluti . 1. Si pensionem statuto tempore non soluat . 2. Si casus improuisus accidat , ob quem domus locata v̄sibus domini necessaria sit . 3. Si rem locatam reficere necesse sit . 4. Si conductor in re locata male versetur .

Successor vniuersalis , siue hæres locationis con- 10 tractu stare tenetur . Ratio , quia eadem cum defun- dio persona censetur . Non verò particularis successor , V.C. emptor , donatarius , legatarius ; excipe nisi pactio interueniat , ne res locata durante locationis tempore alienetur , aut nisi ea lege emptio fiat , ut emptor conductorem ante tempus finitum non ex- pellat . Quod si locatio fundi facta sit ad tempus longum , videlicet ad decennium , ad vitam ; ut proinde transeat in contractum emphyteuticum , quo dominium utile transferratur , non potest colo- nus à successore particulari expelli . Ratio discriminis est .

est, quia colonus emphyteuticus ius reale vtile in fundo obtinet; colonus autem mere conductus solam personam locatoris sibi obligatam haberet.

C A P. XXII.

De Emphyteusi.

E Mφύτευσις græce, latine dicitur insitio, siue plantatio. Nam olim terræ incultæ, (iam eram cultæ) dari solebant in emphyteusin; id est, ut plantatione ac cultu meliores redderentur; utili tantum dominio in emphyteutam, siue colonum translato, et lege, ut pensionem annuam soluere cogeretur, in cognitionem dominij directi, penes eum manens, qui prædium ad emphyteusin concessit.

2 In emphyteusi ius dominij utilis transferitur, in eoque à locatione distinguitur.

3 In dubio, num sit contractus censualis, an emphyteuticus, præsumitur talis, qualis in eo loco usitatus est.

4 Laudemium (quo rusticus tenetur ad omnia opera, quæ Emphyteutis communiter imponi solent) ad substantiam emphyteutici contractus necessario non requiritur, cum is variis modis institui possit.

Emphyteusis alia est Ecclesiastica (curus dominium directum pertinet ad Ecclesiam, quod si illaico concessa est, iudicandum erit de ea, quod accedit ad dominium utile, secundum leges seculares, exinde tributa laicus tanquam de re ad se pertinente, principi suo seculari pendere cogatur) alia laicarum communis.

6 Ad emphyteuticum contractum scriptura requireti solet.

NB. Emphyteuta domino exigenti instrumen-